

Az /e/ö/r/siség törvénye...

Még le sem csillapult a „La Stampa”-beli vihar, melyet köztársasági elnök urunk nemes egyszerűséggel megejtett nyilatkozata váltott ki, még fel sem ocsudtunk e sokkoló traumából, amikor új bunócsapás érte nemzeti önbecsülésünket! Most — a „változatosság” kedvéért koszorús költőnk, **Eörsi István** mocskolta a magyar közéletet — külföldi médiumot felhasználva. Épületes helyzetelemzéséből „kiemelkedik” egy sommás mondata, mellyel az ZDF német központi tv-állomás adásában sikoltotta „Ájrópa” felé segélykiáltását... (Ugyancsak zárójelbe kívánkozik: e helyütt jegyzem meg az én szépséges karácsonyi ajándékomat, melyet egy liberális barátomtól kaptam a szentestét előző délelőttön. Szemembe vágta, hogy ahogyan én foglalkozom a honi liberalizmussal, az „a legkevésbé sem európai”.) Nos, hát az „európaiság” egyik legnevesebb fölkontje imígyen füstölgött ZDF-éknél, Árpi bácsi tavalyi, október 23-ai kifütyülőire utalva: „A kommunisták legnagyobb bűne, hogy ha nem is testileg, de szellemileg nem tudták kiűzni ezt a söpredéket. Politikájuk nagyon rossz és ártalmat-

lan volt a jobboldallal szemben, mert ezek a jobboldali figurák most bántatlanul, mintha mi sem történt volna, felébredhettek 40 éves csipkerózsi-ka-álmukból.” Eddig a förtelmes dörgedelem, amely azonban nagyon is „szépen szól” egy törőlmetszett, tanult bolsevik, (reformkommunista) szájából! Mert ugyan mit is várhatnánk — hacsak nem naivitásból! — Lukács György legjobb tanítványától. Aki a Magyar Narancsban a hazánkba látogató katolikus egyházfőt per le-Woytilázta, és mosdatlan stílusú verssel „köszöntötte”. Aki később a Soros-pénzen menedzselt „Merlin Színházban” hasonszórú fölkenetekkel — Esterházy Péter, Spiró György, sőt, sajnos Lator László is! — együtt, liberális-költő-versenyen ripacskodott. Ez alkalomra írt „veretes” költeménye talán mindent megmagyaráz, még annak is, aki esetleg kételkedne **Eörsi** „elv-társ” európaiságában...” (Volt egyszer Elemér / kapott, amennyi belefér, / Seggében turkálván, a nemzeti magyar kormány, / azt hitte ott van az arany-ér!) Hát ez a kitűnő, „minden gyanú felett álló férfiú” veti szemére most a bolsevista éra 40 éves magyar országglásának, hogy túlságosan elnéző volt a jobboldallal szemben. Mondja ezt a kínzókamrák és börtönök, a kitelepítések és internálások, Recsk, a gyűjtőfogház, Márianostra, Vác, a 301-es parcella „boldog” ismeretében! Mondhatta — többszörösen is — nyugodtan. Egyrészt mert a „legmagasabb helyről” élvez hozzá

példaadó bátorítást, másrészt pedig azért, mert a nyugati médiumok is (tisztelet a kevés kivételnek!) tudva tudják, hogy az elmondottak szégyenletes fikciók, de a nemzeti keresztény értékrend lejáratására a világliberalizmus számára minden eszköz megengedett. Ergo: „Ajrópai”... A német átlagpolgár, (már, ha nézi a televíziót), szönmnyűlködik „ezeknél a vadmagyaroknál, még Boszniánál is balkánibb a helyzet, hiszen „testi-szellemi” valóságában tombol a „söpredek”. Hiszen a jó németeknek nem **Eörsi** az első és legnagyobb tévedésük; ők az atyamester Lukácsot is Goethedíjjal jutalmazták, amiért a germán fajt lebarbározta! A folyamatosság elvét követve tovább él hát az új **/e/ö/t/siség** törvénye. Azért ennyire nem lehetünk „törvénytisztelők”!

Brezovich Károly
Vác